

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

3 грудня 2013 року.

№11 (2903)

XX МІЖНАРОДНА СТУДЕНТСЬКА ОЛІМПІАДА З МАТЕМАТИКИ

ДМИТРО КУЗЬМЕНКО І ОЛЕКСАНДР КОЗИНЕНКО – НА ДРУГОМУ МІСЦІ

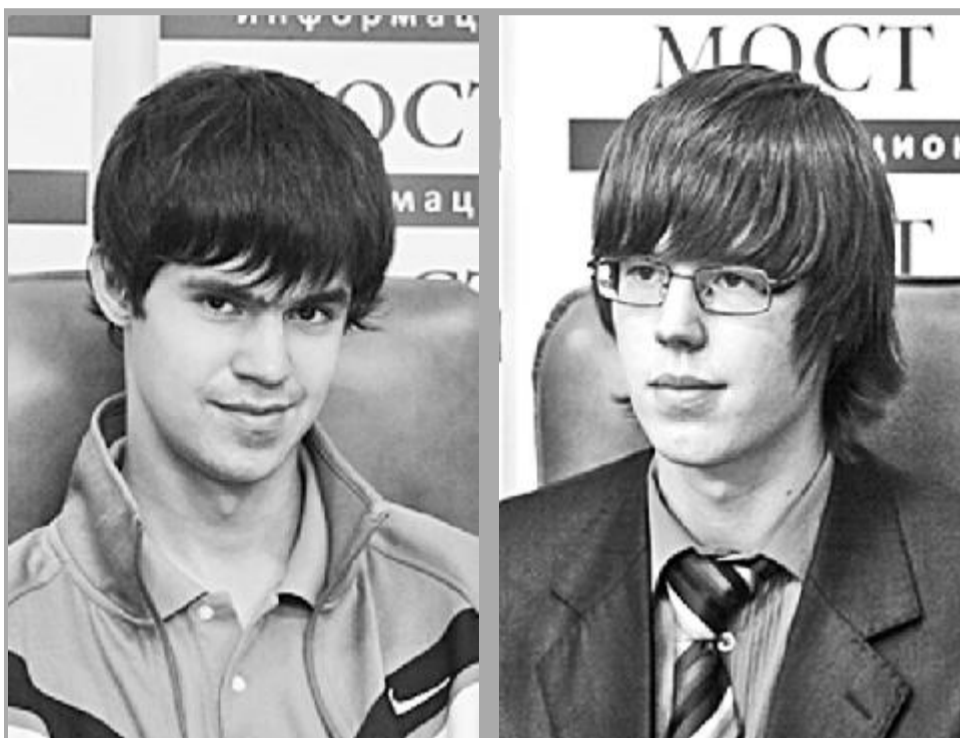
Цього літа в м. Благосграді (Болгарія) проходила XX Міжнародна студентська олімпіада з математики. Олександр Козиненко вдруге взяв участь у такій олімпіаді. Торік зайняв друге місце. Цього року їхав, щоб повторити свій результат, а може, й перевершити його. Як це було, розповідає Олександр КОЗИНЕНКО.

– На олімпіаду прибули більше 300 осіб із США, Іспанії, Росії, Китаю і багатьох інших країн світу.

Було два тури, по п'ять задач у кожному. На їх розв'язання давалося по п'ять годин без перерви.

Задачі були з різних галузей математики: математичного аналізу, лінійної алгебри, топології, теорії диференціальних рівнянь, комплексного аналізу, функціонального аналізу і т. п. Кожна оцінювалася десятима балами. Умови давалися англійською мовою, але дозволялося користуватися словником, якщо виникали труднощі з перекладом, або можна було поговорити з керівником команди, щоб він пояснив, що вимагається. Запитання щодо умов задач можна ставити протягом лише першої півгодини.

На олімпіадах прийнято, що перші дві задачі найлегші. Але просидівши над ними пару годин і так і не просунувшись у розв'язанні, я став розв'язувати наступні. І, як з'ясувалося, не даремно. Прочитавши четверту задачу, яка була нерівністю для кількох сум, я, розкривши дужки і застосувавши кілька разів нерівність Мюрхеда, отримав розв'язок. У задачі під номером 3 мова йшла про студентів, які вирушили в мандрівки. Необхідно було дізнатися, скільки потрібно поїздок, щоб кожен познайомився з усіма студентами. Я зрозумів, що ця задача на оцінку і конструкцію. Оцінка вдалася мені легко. А щоб побудувати конструкцію, я витратив

Іде прес-конференція в інформаційному агентстві «Міст-Дніпро». У прес-конференції взяли участь переможці XX Міжнародної студентської олімпіади з математики Дмитро КУЗЬМЕНКО та Олександр КОЗИНЕНКО.

близько години. У підсумку за перший день я розв'язав дві задачі. Поспілкувавшись з учасниками інших команд, дізнався, що багато хто не розв'язав жодної або розв'язав близько двох задач.

На другий день завдання були ще складніші. За п'ять годин у мене так і не з'явилось

розв'язаної задачі, але були часткові розв'язки.

У підсумку я заробив 23 бали і зайняв друге місце. Дмитру Кузьменку, який навчався на механіко-математичному факультеті нашого університету і на один курс старший від мене, не вистачило одного бала до першого місця.

Математика мені подобається з дитинства. У середній школі я приділяв цьому предмету особливу увагу. У 8 класі вступив до Дніпропетровського обласного ліцею-інтернату фізико-математичного профілю при ДНУ імені Олеса Гончара. Спочатку було складно, тут вимоги до знань вищі, ніж у мене були до цього. Я хвилювався, переживав, що не справлюсь, але викладачі повірили в мене. Олег Володимирович Поляков і Вадим Кімович Кірман всіляко підтримували. Вони намагалися якомога доступніше пояснити задачі, завжди відповідали на запитання, після уроків залишалися з учнями, якщо їм щось було не зрозуміло.

Саме завдяки розумним, чуйним викладачам ліцею я досяг таких високих результатів. Уже тоді в мене почали з'являтися перші досягнення з математики – участь у Всеукраїнських олімпіадах і конкурсах. Вадим Кімович прищепив любов до математики, а Олег Володимирович довів, що математика не закінчується у школі, і що це велике поле для дій. Відвідуючи уроки Олега Володимировича, я точно вирішив, куди вступитиму. І після закінчення ліцею відразу ж подав оригінали документів на механіко-математичний факультет, обрав кафедру математичного аналізу.

На факультеті багато хороших викладачів: професори В. Ф. Бабенко, В. П. Моторний, В. О. Кофанов та ін. В університеті я вчуся і в наймолодшого кандидата наук Дмитра Сергійовича Скороходова, який ще донедавна брав участь у міжнародних олімпіадах і перемагав.

Моє математичне досягнення – це результат наполегливої роботи. Не тільки моєї, а й моїх учителів, людей, які мене підтримують. Намагатимуся докласти ще більше зусиль, щоб досягти ще вищих досягнень і виправдати виявлену мені довіру.

ДО 95-РІЧЧЯ ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

НАГОРОДЖЕНІ МЕДАЛЛЮ «ЗА ВІРНУ СЛУЖБУ ДНУ»

ЗА СУМЛІННЕ Й БЕЗДОГАННЕ ВИКОНАННЯ ПОСАДОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ, БАГАТОРІЧНУ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНУ ТА ПЛІДНУ НАУКОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ, ВАГОМИЙ ОСОБИСТИЙ ВНОСОК У ПІДГОТОВКУ КВАЛІФІКОВАНИХ ФАХІВЦІВ, ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ ТА З НАГОДИ 95-І РІЧНИЦІ ЗАСНУВАННЯ УНІВЕРСИТЕТУ

ГРАБОВИЙ Володимир Андрійович, заступник голови профспілкового комітету;
КОЗОРОГ Сергій Борисович, заступник голови профспілкового комітету;
МАЯКОВА Алла Іванівна, начальник загального відділу;
ЯКОВЕНКО Любов Іванівна, завідувач договірно-рекламного відділу;
АБРАМОВСЬКИЙ Євген Романович, старший науковий співробітник лабораторії кафедри аерогідродинаміки та енергомасопереносу;
ПЕРЕХРЕСТ Володимир Іванович, доцент кафедри диференціальних рівнянь;
ХАЩІНА Олександр Іванович, старший викладач кафедри технічної механіки;

ДРОБАХІН Олег Олександрович, завідувач кафедри прикладної та комп'ютерної радіофізики;
ВАРЕХ Нонна Василівна, доцент кафедри математичного моделювання;
ЛАМЗЮК Володимир Дмитрович, професор кафедри математичного моделювання;
КОВАЛЕНКО Валерій Сергійович, доцент кафедри фізичної та неорганічної хімії;
ЛИХОЛАТ Юрій Васильович, завідувач кафедри фізіології та інтродукції рослин;
МУРЗІН Олексій Борисович, професор кафедри фізіології людини і тварин;
БОНДАРЕНКО Зоя Петрівна, доцент кафедри педаго-

гіки та корекційної освіти;
КОРОБОВ Євген Тимофійович, доцент кафедри педагогіки та корекційної освіти;
ГЛАЗУНОВ Станіслав Васильович, доцент кафедри соціальної роботи;
КЛЮЙ Анатолій Іванович, доцент кафедри політології;
КОНДРАТЮК Лідія Федорівна, доцент кафедри міжнародних відносин;
АЛЕКСЄЄНКО Ігор Григорович, в. о. завідувача кафедри цивільного, трудового та господарського права;
МАРКОВ Карло Анатолійович, професор кафедри теорії держави і права, конституційного права та державного управління;
БОБИЛЬОВА Світлана

Йосипівна, професор кафедри всесвітньої історії;
ГРЕЧЕНКО-ЖУРАВСЬКА Вікторія Михайлівна, доцент кафедри загального та російського мовознавства;
МЕНЬШИКОВ Ігор Іванович, професор кафедри загального та російського мовознавства;
ПОНОМАРЬОВА Лілія Федорівна, завідувач кафедри іноземних мов для інженерно-технічних спеціальностей;
СЕМЕШКО Едуард Григорович, доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну;
ГУНЯ Володимир Олександрович, професор кафедри статистики, обліку та економічної інформатики;

АЛЕКСАНДРОВА Тетяна Іванівна, завідувач навчальної лабораторії телебачення, радіо- та фотосправи;
ПІДМОГИЛЬНА Наталія Василівна, завідувач кафедри видавничої справи та міжвузівської комунікації;
ПАЛІЄНКО Олександр Маркович, старший викладач кафедри фізичного виховання та спорту;
ШЕВЧЕНКО Валентина Василівна, старший лаборант кафедри фізичного виховання та спорту;
ОПАНАСЕНКО Володимир Федотович, директор Ботанічного саду;
КУЛІК Алла Федорівна, директор науково-дослідного інституту біології.

ПОЧЕСНА МЕДАЛЬ «ЗА ВІРНУ СЛУЖБУ ДНУ» – НАЙВИЩА ЗАХОЧУВАЛЬНА ВІДЗНАКА УНІВЕРСИТЕТУ

Цією медаллю нагороджуються науково-педагогічні, інженерно-технічні працівники, навчально-допоміжний персонал, працівники управління університету та інших його структурних підрозділів за багаторічну сумлінну та плідну працю, вагомий особистий внесок у підготовку висококваліфікованих фахівців, розвиток наукових досліджень, матеріальної бази

ДНУ та активну громадську діяльність, а також видатні вчені України і зарубіжних держав, державні та громадські діячі, які зробили вагомий внесок у розвиток освітньої, наукової та міжнародної діяльності університету, зміцнення його матеріальної бази, сприяли зростанню його іміджу в Україні та за кордоном.

Рішення про нагородження По-

чесною медаллю приймає Вчена рада університету. Із Почесною медаллю вручається посвідчення про нагородження. У трудовій книжці робиться відповідний запис на підставі наказу ректора.

Особи, яким присвоєно почесне звання «Заслужений професор ДНУ», «Заслужений працівник ДНУ», «Заслужений викладач ДНУ», «Заслужений науковий співробітник ДНУ», «Почесний доктор

ДНУ», нагороджуються Почесною медаллю одночасно з присвоєнням почесного звання.

До 90-річчя університету медаллю «За вірну службу ДНУ» було нагороджено більше ста осіб, серед яких – професори й доценти, завідувачі кафедр і керівники служб, декани і проректори, ректор і голова профкому, наукові співробітники, ветерани й видатні випускники університету, Президент України

1994-2004 рр. Л. Д. Кучма, Міністр оборони України Ю. І. Єхануров та його заступник Н. М. Дєєва, міський голова І. І. Куліченко, депутат Верховної Ради України В. Г. Яцуба, Надзвичайний і Повноважний Посол Азербайджанської республіки в Україні Алієв Талат Мусеїб огли, віце-президент НАНУ В. М. Литвин та ін. Усього ж медаллю «За вірну службу ДНУ» нагороджено 332 особи.

ТАК ЗАКІНЧУЄТЬСЯ ЕРА ПОСЕРЕДНЬОГО

За кількістю студентів та вчених, які щороку беруть участь у Програмі академічних обмінів Уільяма Фулбрайта, Україна посідає п'яте місце у світі. «Фулбрайт – це велика інклюзивна сім'я, до якої маю щастя належати і я», – говорить доцент факультету психології Л. І. Байсара. Вона брала участь у Програмі двічі – у 2000/2001 н. р. і у 2012/2013 н. р. Цього разу Людмила Іванівна вивчала досвід використання інформаційних технологій для освітніх цілей в університеті міста Піттсбург, штат Пеннсильванія.

– Людяно Іванівно, дистанційне навчання – це нова можливість здобуття знань, яка лише починає розвиватися та впроваджуватися. Америка переконала Вас, що цим справді слід займатися?

– Безумовно, так. Я зокрема цікавилася онлайн-ною формою дистанційного навчання, методами управління знань, принципами створення академічної спільноти в онлайн-режимі. Однією з найпоширеніших моделей достав-

ки онлайн навчальних матеріалів зараз є масивні відкриті онлайн-курси, які забезпечують навчання для всіх охочих, без обмеження числа тих, хто відвідує сайти. Це фактично доступ до навчального матеріалу через всевітню павутину.

– Чому з'явилися масивні відкриті онлайн-курси?

– Це реакція інтелектуальної еліти світу на сучасний стан освіти. Це «вибухова» інновація в організації освіти, яку можна порівняти з мобільним телефоном, що прийшов на зміну стаціонарному і телеграфу, з електронною поштою, яка частково заміняє традиційні поштові послуги.

Масивні курси, по-перше, охоплюють велику кількість охочих навчатися; по-друге, вони називаються відкритими тому, що доступ до них у всевітній павутині відкритий.

За даними соціологічних опитувань 2012 року, онлайн-курсами охоплено 6,7 (32%) мільйона студентів, кількість яких щороку зростає на 9,3%.

Припустимо, якщо якийсь курс в режимі онлайн краще викладається

в певному навчальному закладі, то його можуть слухати студенти й інших університетів. «Коли видатне стає так легко доступним, то закінчується ера посереднього», – так сказав експерт з «вибухових інновацій».

– Хто розробляє масивні онлайн-курси?

– Їх пропонують престижні університети, викладають видатні професори.

Тематика курсів – від популярних до наукових. Список американських університетів, що пропонують онлайн-курси, зростає в геометричній прогресії. Майже щотижня все нові й нові заклади освіти приєднуються до розробки масивних курсів.

На 2013 рік зробили заяву на безкоштовне викладання таких курсів 22 з 245 найкращих у США університетів, серед яких Гарвард, Стенфорд, Колумбійський, Принстон, Берклі і Піттсбург, де я проходила стажування. Престижні університети Канади, Азії, Близького Сходу та Австралії також планують такі курси. За даними тих же соціологів, 64% університетів пропону-

ють курси на ступінь магістра та доктора наук.

– Які переваги масивних онлайн-курсів перед традиційними?

– По-перше, це навчання за неформальних обставин, у зручній для студента час та в будь-якому місці (вдома, в літаку тощо, а не в аудиторіях). По-друге, вони передбачають інтерактивні форми роботи для створення постійних академічних взаємовідносин між професорами та студентами, студентами та студентами, а також студентами та спільнотою поза межами навчання.

– З якими труднощами можуть зіткнутися студенти, записавшись на такі курси?

– Це недостатній рівень елементарної комп'ютерної грамотності, але за бажання його легко підвищити; це також недостатня саморегуляція навчання та відсутність самодисципліни, невміння встановлювати контакт з іншими.

– Які труднощі можуть мати викладачі?

– Основне – це розробка курсів. І

друге – це труднощі оцінювання великої кількості студентів, що мають наміри документально підтвердити своє навчання для пред'явлення іншому навчальному закладу або роботодавцеві.

– Як слухачеві онлайн-курсу користуватися бібліотекою?

– В основному теж в онлайн, починаючи з каталогу, статей та підручників, закінчуючи новими надходженнями. При розробці курсу викладач включає необхідні статті та глави підручників в ту чи іншу лекцію, а додаткові рекомендовані джерела можна знайти в онлайн-каталозі. Якщо немає потрібних джерел у цій бібліотеці, то бібліотекарі замовляють їх з іншої, як це було в моєму випадку, коли статтю замовили з Австралії і надіслали на електронну пошту.

– Людмילו Іванівно, чи можна назвати онлайн-курси революцією в освіті?

– Так, можна. Революція вже прийшла, і наша справа долучитися до неї через Центр дистанційної освіти.

Інтерв'ю записала Т. ТОМІНА.

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ

Стипендію міської ради в першому семестрі ц. н. р. мають Антоніна Прометова (гр. СЦ-10-2), Павло Горбонос (гр. КТ-11-1), Антоніна Комісарова (гр. ПС-10-1), Анастасія Ядерна (гр. ББ-10-5), Костянтин Кузьменко (гр. ТЗ-10-1), Оксана Вознюк (гр. ВЕ-10-1).

Обласну іменну стипендію в першому семестрі 2023/2014 н. р. одержують Наталія Глуха (гр. ЕФ-10-1), Антон Жданкін (гр. ББ-10-6), Сергій Хрещик (гр. ХФ-11-1) та Таїсія Мінгалієва (гр. ВЕ-10-1).

Стипендію імені В. І. Москальовського на перший семестр 2013/2014 н. р. призначено Станіславу Кулінічу (гр. МХ-10-1) та Олександрю Книшу (гр. МХ-11-1).

Стипендію імені С. М. Конохова у першому семестрі 2013/2014 н. р. одержують Михайло Воро-

бей (гр. ТД-12м), Марія Олійник (гр. ТТ-12м) та Арамаїс Тищенко (гр. ТА-12м).

Персональні стипендії Вченої ради ДНУ імені Олеса Гончара на перший семестр 2013/2014 н. р. призначено Тетяні Мунтян (гр. УА-10-2), Марії Островській (гр. УА-10-1), Олені Марченко (гр. УУ-11у), Евеліні Шиян (гр. УА-11-4), Марії Капітаненко (гр. СР-10-1), Сергієві Плетіну (гр. ТЗ-10-1), Іллі Сидорову (гр. ТР-10-1), Анастасії Білій (гр. ВЗ-11-1), Анжелі Кузаєвій (гр. ВУ-10-1), Вікторії Дмитренко (гр. ДС-11-3), Олександрю Тулиці (гр. ЮП-11-1), Олексію Гоману (гр. КА-10-1), Марії Білокопитовій (гр. КП-10-1), Христині Калініній (гр. ХФ-10-1), Валерії Літвінової (гр. ББ-11-2), Карині Бубало (гр. ББ-10-5), Лілі Білічук (гр. ГМ-10-1), Вікторії Литвиненко (гр. ММ-10-2), Роману Борду (гр. ПС-11-1), Анастасії Сальниковій (гр. ТД-12м-1).

ВІДКРИТИЙ КОНКУРС НА КРАЩИЙ ЕСКІЗНИЙ ПРОЕКТ ПАМ'ЯТНОГО ЗНАКА

НА ЧЕШЬ 100-ЛІТТЯ ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Учена рада університету затвердила Положення про відкритий конкурс на кращий ескізний проект Пам'ятного знака на честь 100-ліття ДНУ імені Олеса Гончара.

У конкурсі можуть брати участь окремі фахівці в галузі архітектури, дизайну, скульптури або авторські колективи (не більше трьох учасників). Один учасник або авторський колектив може подати не більше двох робіт.

У Положенні зазначається, що ескізний проект Пам'ятного знака повинен символізувати багатопрофільність навчального закладу та сутність розмаїтого університетського життя.

Визначено місце розташування об'єкта – проспект Гагарина, 72 (ділянка справа перед фасадом 1-го корпусу). Під час проектування учасникам конкурсу потрібно врахувати сучасні ідеї та концепції в галузі дизайну просторового середовища, малих архітектурних форм, скульптури, а також співвідношення масштабів запропонованого проектного рішення та вхідної зони

1-го корпусу університету, наявний благоустрій території та зелені насадження.

Проекти і документи на їх супровід можна подавати персонально або електронною поштою. Про те, за якою формою слід оформити заяву на участь, яку й куди подавати документально, про критерії оцінки робіт та інші умови конкурсу, передбачені Положенням, читайте на сайті www.dnu.dp.ua

Термін подання проектних робіт – 120 днів з моменту опублікування цього оголошення. Підбиття підсумків протягом 15 днів після закриття конкурсу.

Із проектів переможців та лауреатів буде оформлено тематичну виставку.

Переможців (I, II, III місця) відзначають Дипломами та преміями, лауреатів – Дипломами.

Журі очолює народний художник України, професор кафедри образотворчого мистецтва і дизайну ДНУ ім. О. Гончара В. П. Небоженко, а організаційний комітет – ректор, професор М. В. Поляков.

Т. СОНЯЧНА.

ПЕАН

(ОЛЕСЮ ГОНЧАРУ)

Поет, письменник –
Символ людяності, щастя,
Краси і правди назавжди!
Його величне слово

променисте
Запам'ятають люди!
Скрізь – у куполі небес,
і на землі,

в смарагдовій росі,
в стрімких потоках
світла
дзвенітиме його ім'я –

Олесь Гончар!
Творець прекрасного,
святого,

Він відновив правичне,
вільне, незабутнє слово!
Це гімн любові до народу,
До наших пращурів усіх!

«Я не забуду свого роду!»
– співало серце чуїне!
Олесева натхненна мово!
Ти – Україні щирий дар!

Шануй же, рідная Україно,
Свого славного митця,
Улюбленця чарівних муз –
Олесь Гончара!

В. САМОХВАЛОВА.
1998.

(З кн. «Храм чистоти.
Вірші» – Дн-ськ. ІМА-прес,
2011).

Від редакції. У 1998 році Валерія Самохвалова отримала звання лауреата конкурсу імені Олеса Гончара, що проходив у Дніпропетровському державному університеті.

О. Т. ГОНЧАР у Ломівці, 1951 р.

Є у Дніпропетровську особливе місце, де все нагадує про нашого випускника й почесного доктора, академіка, Героя Соціалістичної Праці і Героя України, письменника Олеса Терентійовича Гончара. Це – будинок на вулиці Клубній, 25.

Тут живе його сестра – Олександра Терентіївна Сова. Після війни вона була єдиною рідною людиною Олесеви. Тому настійно запрошувала брата у свою теплу хату, «хоч одігритися від окопів». Так із Харкова Олесь повернувся до міста, де народився. Вступив на п'ятий курс філологічного факультету університету. Удень слухав лекції, працював над дипломною роботою про новели В. Стефаніка, а зимовими вечорами писав перше повне оповідання «Модри

ДО 95-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

У БУДИНКУ-МУЗЕЇ О. Т. ГОНЧАРА

У музеї О. Т. Гончара на вул. Клубній, 25.

камень» та роман «Альпи». Від окопів одігравала не тільки тепла грубка, а й шире родинне тепло. Сестра замінила сім'ю і створила умови для творчості.

Дніпропетровщина залишилася в пам'яті Олеса Терентійовича «як куточок, де відпочивала його душа, де наступала розрядка від напруж моральних і творчих. Це була молодість, відродження душі для нової творчої праці.»

Хату взято на державний облік як пам'ятник культури, а в хаті Олександра Терентійовича створили музей О. Т. Гончара. У його кабінеті й досі відчувається незриме присутність митця – ось його книжкова шафа, письмовий стіл, на якому лежить недописаний аркуш, а біля будинку росте розкішна стара груша, під якою письмен-

ник працював над своїми «Прапроносцями».

Цього, ювілейного для письменника року від дня народження, наш університет зробив тут ремонт. З особливим хвилюванням їхали ремонтники на об'єкт. «Звичайно ж, пригадалося все, що знали й читали про цю видатну людину, – розповідає керівник ділянки з ремонту навчальних корпусів та гуртожитків К. П. Жижко. – У дворі по-родинному зустріли Олександра Терентіївна з дочкою. Накрили стіл. Олександра Терентіївна все розповідала й розповідала про брата.

Вразила сильна енергетика в садібі і, передусім, надзвичайна енергетика Олександри Терентіївни. Наступного року їй виповниться 100, а вона й досі лікує людей

– травами, молитвами. А все, що пов'язане з О. Т. Гончаром, свято береже.»

Костянтин Петрович розповів, що чоловіки допомогли винести з хати шафу, письмовий стіл. Портрети, рушнички – усе, що неважке, тут уже було прибране. Теслі підремонтували дерев'яну підлогу, малярі – зашпаклювали шпалінки і побілювали всередині крейдою, як це колись робили в селах. Пофарбували вікна, а підлогу й двері Олександра Терентіївна попросила не фарбувати: нехай буде, як при Олесеві. Знадвору хатину з призьбою теж причепурили. І – знову розставили, як було, меблі. Олександра Терентіївна залишилася ремонтом задоволеною.

Я. СТЕПОВА.

Першокурсниця фізико-математичного факультету (група «А») Валерія КОЗИРЕВА, Лариса БОРИСЕНКО, Ніна ГОЛОБОРОДЬКО, Тетяна КОРІНЬ і Маргарита ТОЛСТОШЕЄВА. Дівчат сфотографували як зразкових мешканців нового гуртожитку №1 (кімната №186) і помістили в одному з номерів університетської газети «За передову науку». У 1955 році у перший гуртожиток в основному заселяли першокурсників. Вони прибрали після закінчення будівництва, мили, облаштували приміщення.

Біологи на збиранні кукурудзи у колгоспі «Комунар» Покровського району: Світлана БАЛАКЧЕЄВА, Тетяна КИРИЧЕНКО, Євгенія ОЛІЙНИК, Світлана ЛИПЧАНСЬКА, Ольга ЛЮБАШЕНКО, Світлана НИЗИНОВСЬКА. 1956 рік.

ЧАС НАШОГО ЗРОСТАННЯ

У 1952 році на 3-ій курс фізтеху з металургійного інституту перевівся Євген Абрамовський. У 1955 році на фізико-технічному факультеті розпочалася його педагогічна діяльність, яка продовжується в університеті до цього часу. Євген Романович пройшов послідовно всі викладацькі посади – від асистента до професора. Завідував кафедрою на мехматі; з 1972 по 1980 р. працював секретарем парткому, протягом майже 15 років – проректором, спочатку вечірньої та заочної форм навчання, а потім – з навчальної роботи. Написав три монографії і 12 навчальних посібників (один із них – англійською мовою). Прочитав багато навчальних курсів на фізтесі і на мехматі.

Згадає професор кафедри аерогідромеханіки та енергомасопереносу Є. Р. АБРАМОВСЬКИЙ:

– Мені випала щаслива доля пов'язати свою біографію з Дніпропетровським національним університетом імені Олесь Гончара. На факультеті, який став основою для створення кадрового потенціалу ракетної, а потім і космічної техніки в Радянському Союзі. Уже в перші місяці на факультеті почали працювати за сумісництвом видатні фахівці нової оборонної галузі: В. С. Будник, В. М. Ковтуненко, І. І. Іванов, М. Ф. Герасюта, М. С. Шнякін та ін. За кілька десятків років факультет випустив тисячі фахівців, які стали відомими вченими, конструкторами, науковцями, державними і політичними діячами, лауреатами премій, Героями Соціалістичної Праці і прославили університет.

Перші мої враження від факультету – беззаперечна й цілковита таємність стосовно напрямку навчання і його змісту. Студентів навчали з різних навчальних закладів Дніпропетровська, Києва, Ленінграда, Казані та інших міст країни. Звертали на себе увагу студенти з гірничого інституту – вони носили чорну уніформу з погонами. Майбутній декан факультету Г. Д. Макаров (колишній танкіст, учасник війни) теж не знімав гірничої уніформи до закінчення університету).

Колектив був досить динамічний і в навчанні, і в трудових справах, і в спорті, і в художній самодіяльності. Студентський театр естрадних мініатюр, яким я керував на громадських засадах, був дуже популярним. Клуб універ-

ситету по вулиці Шевченка, 59 не вмщав усіх охочих побувати на вечорах фізтеху. Між іншим, значна частина квитків на вечори виділялась на факультеті з переважно жіночим складом (біологічний, історико-філологічний і хімічний). Це сприяло розвитку дружних відносин і створенню студентських сімей.

Моя трудова діяльність в університеті відбувалася за чотирьох ректорів. Із професором В. І. Моссаковським працював найбільше – 15 років. Це був творчий, активно діючий керівник. Характер мав прямолінійний. Найвищою похвалою на адресу співробітника з його вуст були слова: «Це конкретна людина». У часи його ректорства побудовано більше десятка навчальних корпусів, наукова бібліотека, дослідно-експериментальний завод, Палац спорту, три гуртожитки, прісноводний акваріум та інші споруди. Велетенські зусилля проф. В. І. Моссаковський спрямовував на те, щоб збільшити кількість докторів наук за всіма спеціальностями. У кінцевому рахунку університет включили до числа базових, а ректор отримав звання Героя Соціалістичної Праці.

На всі посади (крім викладацьких) Володимир Іванович намагався брати відставних офіцерів, і в більшості випадків не помилявся. Так, М. С. Зураб'янц прийшов до нас після служби у Дніпропетровському військовому аеропорту, де він відповідав за матеріально-технічну діяльність. Призначення його на посаду проректора було справжньою знахідкою. Не перелічити всі добрі справи, які робив Мартирос Степанович, хоч обсяги фінансування не завжди дозволяли тримати складне університетське господарство на належному рівні.

Талановитим математиком був проректор з навчальної роботи професор В. М. Чернишенко, один із перших фахівців з обчислювальної математики, ентузіаст створення при ДДУ потужного комп'ютерного центру. Брав на себе значну частку вирішення університетських справ, а перелік його обов'язків був майже безмежний. Можна відзначити дуже важливу деталь: Віктор Михайлович кожного дня весь час перебував на робочому місці і приймав без перешкод усіх, хто йшов до нього зі своїми справами. Це була добра, надійна, душевна людина.

Я працював поруч із проректорами М. В. Носовським, П. П. Падуном, А. Ю. Кудзіним, Г. А. Гриневським, А. І. Белашем. Кожен із них зробив внесок у зростання університету.

На факультетах працювали відомі вчені, які залишили слід у пам'яті кожного випускника (називаю лише старше покоління): Г. Б. Мельников, О. Л. Бельгард, А. С. Рева, Ф. І. Коломойцев, М. І. Варич, О. В. Синяков, Г. М. Гай, М. І. Дупліцев, І. К. Косько, О. М. Кваша, М. П. Корнейчук, Ю. А. Шевляков, І. Ю. Огівецький та ін.

Усі знаменні події у країні віддзеркалювались в університетському колективі. 1954 року, коли відзначалося 300-річчя возз'єднання України з Росією, університету присвоїли ім'я на честь цієї дати. 1955 року, коли відбувся Всесвітній фестиваль молоді і студентів у Москві, в університеті проходили факультетські фестивалі з високою творчою активністю і студентів, і викладачів. Університет, особливо фізтех, з гордістю сприйняв подію 1957 року – запуск першого у світі супутника Землі. У кінці 1950-х років, у час освоєння цілинних земель у північному Казахстані в університеті відчувалася здорова конкуренція серед студентів за право поїхати на цілину. Протягом трьох років вони брали активну участь у збиранні цілинного врожаю. 1961 рік – політ у космос першого у світі космонавта Юрія Гагаріна. Не можна передати словами урочисті відчуття в колективі університету (і в усій країні) з приводу цієї важливої історичної події. 1976 рік – 200-річчя заснування Дніпропетровська. Святкували з великим розмахом: концерти в театрах і клубах, вечори самодіяльності, масові гуляння на берегах Дніпра, де пропливали кораблі, а на їхніх палубах грали духові оркестри, співали хоріві колективи, виступали танцюристи. Університету доручили оформити палубу одного з таких кораблів у стилі О. Гріна «Червоні вітрила».

В університеті дбали про високий рівень наукового потенціалу і педагогічної майстерності викладацького складу. Але й не тільки.

Протягом багатьох років університетська територія була будівельним майданчиком, де зводились навчальні корпуси й інші об'єкти. Звичайно, працювали різні будівельні трести й управління, але в колективі діяв заклик: «Будуємо університет власними силами». Тисячі студентів і співробітників віддавали частину семестру для роботи на будівництві. А восени студенти під керівництвом викладачів допомагали селу збирати врожай.

На базі університету почала працювати Мала академія наук. Регулярно проводилися

олімпіади для школярів з математики, фізики, літератури й інших предметів.

Ми займали призові місця з різних видів спорту. Рано навесні проводився масовий забіг (крос) на честь Героя Радянського Союзу Василя Юбікіна (він працював доцентом на історичному факультеті).

Щороку відбувався міжвузівський фестиваль художньої самодіяльності «Студентська весна», на якому університет обіймав перше або друге місце. Найпопулярнішим був ансамбль «Дніпряни» (керівник В. Боголюб). Колектив виступав не тільки у Дніпропетровську, а й багато подорожував за кордоном і скрізь користувався незмінним успіхом. Із дуже оригінальною програмою виступав ансамбль «Юність» (керівник Л. Хаїнсон), ансамблі народних і бальних танців, хор викладачів і співробітників та інші. У кінці 1980-их з'явилися факультетські команди КВК. У 1988 році збірна команда університету (капітан – студент мехмату Я. Міносян) зайняла перше місце у змаганнях з кращими командами Радянського Союзу. Тоді ми всі говорили: «Уміємо не тільки працювати, а й жартувати на всю країну».

Отже, шістьдесят останніх років, свідком яких я був, – це час зростання авторитету нашого університету, перш за все, звичайно ж, зростання рівня наукового потенціалу та педагогічної майстерності викладачів.

Зустріч на честь 25-річчя закінчення університету. Випускники українського відділення історико-філологічного факультету Алла СОЦЕНКО, Серафима МИРОНЧЕНКО, Майя ПОНОМАРЕНКО, Лариса ОМЕЛЬЧЕНКО, Валентина ДОНЧЕНКО, Валентина ГЛУШКО, Тамара КОТЛЯР, Неля ШОКОТЬКО, Світлана ШЕДОВА, Надія КОНОПЕНКО, Антоніна ШЕВЧЕНКО, Галина НЕЗНАЙОМА, Таміла НІМЕЦЬ, Людмила КРИСАНЬ, Катерина ШЕМЕТ (прізвища студентські). В основному всі працювали вчителями, а Таміла, Антоніна та Людмила – в засобах масової інформації.

1985 рік.

ПРО СПОРТИВНУ СЛАВУ ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Із великою любов'ю автори книги «Спортивна слава Дніпропетровського національного університету імені Олесь Гончара: майстри спорту (голова редколегії проф. М. В. Поляков, – Д.: Вид-во ДНУ ім. О. Гончара, 2013) вшанували майстрів спорту – чемпіонів, рекордсменів, переможців республіканських і міжнародних змагань.

У біографічних статтях довідника висвітлено основні етапи становлення й розвитку фізичної культури і спорту, створення науково-методичної і навчально-матеріальної бази. Узагальнено основні віхи спортивного життя і тренерської діяльності кількох поколінь майстрів спорту.

Окремими розділами виділено 26 видів спорту, з яких студенти або співро-

бітники склали нормативи на звання майстра спорту: бадмінтон, баскетбол, бокс, боротьба, важка атлетика, веслування, вітрильний спорт, водне поло, волейбол, спортивна і художня гімнастика та ін.

Гордість університету – спортсмени-студенти. Довідник розповідає про найзнаменитіших.

(Закінчення на 4-й стор.).

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

молодшого наукового співробітника НДЛ динамічної металофізики кафедри експериментальної фізики та фізики металів факультету фізи-

ки, електроніки та комп'ютерних систем (д/б теми 6-287-13) – 1 штатна одиниця (повна ставка) (наявність наукових праць, до-

свід наукової діяльності не менше 3 років, вільне володіння державною мовою України) (документи на конкурс прийма-

ються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації); професора кафедри політології

факультету суспільних наук і міжнародних відносин – 1 штатна одиниця (0,5 ставки) (Закінчення на 4-й стор.).

ПОДОЛАТИ СИТУАТИВНУ ТРИВОЖНІСТЬ МОЖЛИВО!

У минулому номері нашої газети науковий керівник соціально-психологічної служби В. І. Лазаренко розповіла про результати дослідження адаптаційного потенціалу першокурсників. Йшлося про те, що студентам важко встановити стосунки з однокурсниками і викладачами. Викладачі говорять, що у 28% академгруп психологічний клімат недостатньо задовільний. На думку кураторів, студенти конфліктні, егоцентричні, некоммунікбельні. Труднощі адаптації в нових умовах навчання студенти теж пов'язують із особистими характеристиками.

Найтиповішими симптомами поведінки людини, якій важко адаптуватися в новому середовищі, є підвищена тривожність, дефіцит міжособистісних стосунків і, як наслідок цього дефіциту та як механізм захисту від стресів, – закритість, тривалі переживання через конфлікти.

Якщо у вас є хоча б одна з таких ознак, відверто зізнайтеся в цьому самому собі. Наприклад, «У мене не виходить налагодити спілкування з деякими викладачами» або «Зі мною не хочуть спілкуватися однокурсники», «Мені важко дається навчання, я ледве справляюся з наванта-

женням» тощо. Таке зізнання має першочергове значення у розв'язанні проблеми.

Зверніть увагу: бурхливо ми реагуємо тільки на те, що для нас особисто важливо. І ще одне пам'ятайте: негативні емоції відкривають перед нами нові можливості. Долаючи їх, ми піднімаємося на вищий психологічний рівень і вчимося отримувати перемогу над ситуацією.

Як можна знизити тривожність і підвищити рівень емоційної комфортності?

Емоції не бажано накопичувати. Їх треба виражати, але виражати конструктивно.

Пропонуємо техніку само-

стійного регулювання психоемоційного стану.

По-перше, перед тим, як реагувати на щось чи на когось, зробіть невеличку паузу, відведіть погляд, порухайте до десяти.

По-друге, змініть ставлення до проблемної ситуації, і тоді ви заперечите розвиток негативних відчуттів. Подивіться на світ так, щоб побачити його позитивну сторону, проявіть увагу до іншої людини.

По-третє, ефективним засобом боротьби із тривожним станом є фізичне навантаження (чим його більше, тим краще). Воно змінює фізіо-

логічні параметри організму і зменшує негативні реакції.

По-четверте, допомогти в небажаній ситуації можна специфічним диханням. На рахунок один – два – три – чотири глибоко вдихніть, на наступні чотири рахунки затримайте дихання. На рахунок один – два – три – чотири – п'ять – шість плавно видихніть. І знову на рахунок один – два – три – чотири затримайте дихання. Через дві-три хвилини такого дихання ви заспокоїтеся і зрівноважитеся.

Спробуйте скористатися цими простими порадами – і ваше самопочуття по-

кращиться, стане спокійно на душі. Ви помітите, що налагодяться взаємовідносини в колективі, поменшає конфліктність ситуації. Стане легше вчитися, ви самоутверджуватиметеся, вільно проявлятимете свої творчі здібності. А це характеристика соціально-психологічно адаптованої людини.

Та якщо самотійно не вдається справитися зі своїми проблемами, обов'язково звертайтеся за допомогою до нас у соціально-психологічну службу.

А. ДЕНИСЕНКО,
психолог.

ПРО СПОРТИВНУ СЛАВУ ДНУ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Спортивна слава Дніпропетровського національного університету імені Олесея Гончара: майстри спорту / голова редкол. проф. М. В. Поляков, - Д.: Вид-во ДНУ ім. О. Гончара, 2013.

(Закінчення. Початок на 3-ій стор.)

Випускниця історичного факультету Раїса Курвякова – заслужений майстер спорту СРСР з баскетболу. Дворазова чемпіонка

Світу, триразова – Європи. На Олімпіаді в 1976 р. визнана найкращим гравцем у кидках із дальніх точок. Увійшла до шістки радянських баскетболісток, які досягли стопроцентного влучання при виконанні штрафних кидків.

Ірина Горбатюк – майстер спорту міжнародного класу з волейболу, дворазовий бронзовий і дворазовий срібний призер союзних першостей, переможець Кубка СРСР, триразовий переможець Європейського кубка з волейболу, чемпіонка Світу, Європи, переможець Ігор доброї волі. Гравець жіночих збірних СРСР, Білорусії, Франції.

Економісти, майстри спорту з бадмінтону Лариса Грига та Кирило Леонов – чемпіони України, Європи, учасники змагань на Кубку Світу, призери міжнародних турнірів, члени збірної команди України з бадмінтону. Л. Грига за підсумками 2011-2012 року ввійшла до десятки найкращих бадмінтісток Європи і стала 23 ракеткою у світовому олімпійському рейтингу. Учасниця ХХІХ Олімпійських ігор (2008 р.) у м. Пекіні та ХХХ Олімпійських ігор (2012 р.) у м. Лондоні. Національний Олімпійський комітет України за результатами 2012 року визнав Ларису найкращим спортсменом року.

Дехто після спортивних досягнень присвятив своє життя іншим сферам діяльності. Майстер спорту з волейболу М. В. Поляков – ректор ДНУ імені О. Гончара, майстер спорту з волейболу Є. О. Джур – завідувач кафедри технології виробництва, майстер спорту з баскетболу В. В. Шевченко – доцент кафедри економіки і управління підприємством.

Майстер спорту з художньої гімнастики Л. В. Рудольфу – помічник-консультант народного депутата України О. О. Шевченка, очолює обласну організацію Української селянської демократичної партії. Майстер спорту СРСР із вітрильного спорту професор Ю. Д. Шептун – завідувач кафедри робототехнічних систем. Він – володар Кубка Великого Дніпра у складі команди ДДУ (1000 миль на яхті «Юність»). На республіканській регаті більше десяти разів брав участь у гонках «Малий Кубок Чорного моря», кожного разу залучаючи у свою команду студентів. Одного разу зайняв там друге місце. Серед досягнень також має «Великий Кубок Чорного моря». Це було змагання капітанів.

Випускниця біологічного факультету, майстер спорту СРСР зі спортивної гімнастики Ірина Бабенко – багаторазовий срібний та золотий призер міських, обласних і республіканських змагань, зараз вона – к. б. н., старший науковий співробітник лабораторії молекулярної біології мікроорганізмів та мікробної біотехнології.

Високими студентські досягнення є тому, що у всі часи на кафедрі фізичного виховання і спорту університету працюють активні спортсмени. Довідник описує такі факти. Майстер спорту зі спортивної гімнастики К. Р. Тир один із перших в СРСР виконав зіскок із перекадани «подвійне сальто в угрупованні». Н. Ф. Орличенко, майстер спорту СРСР з легкої атлетики (біг на 80 м з бар'єрами), у 1967 році показала найкращий результат в Україні і третій – у Радянському Союзі.

Майстер спорту зі спортивного орієнтування В. В. Заєрко – призер чемпіонатів СРСР, чемпіон Збройних Сил СРСР. Майстер спорту України міжнародного класу зі стрибків у воду Ю. В. Шляхов – бронзовий чемпіон Європи (2007), володар золотого нагороди Кубка Європейських чемпіонатів, учасник двох Олімпійських ігор (у Греції та Китаї) та ін. Бібліографічний довідник подає вдячне слово про кожного майстра спорту.

Є в книзі інформація про спортивно-оздоровчий табір «Сосновий бір» і спортивно-оздоровчий центр на базі кафедри фізичного виховання та спорту, який надає методичну і практичну допомогу студентам і співробітникам університету, мешканцям міста. Окремий розділ присвячено клубу ветеранів спорту ДНУ ім. О. Гончара.

Над книгою працював великий колектив викладачів. Допомогали студенти факультету міжнародної економіки Я. Лузан, Т. Мінгалієва, М. Снітенко, Ю. Спіцина, М. Костюченко. Дівчата брали інтерв'ю, збирали фотознімки і поринали в атмосферу змагань і життєвих шляхів спортсменів, а потім писали матеріали. Вийшла гарна книга для студентів і викладачів, для всіх, хто цікавиться історією 95-річного спортивного життя ДНУ імені Олесея Гончара або захоплюється спортом і хоче самореалізуватися в університеті.

Бібліографічний довідник можна придбати на кафедрі фізичного виховання та спорту. Для цього треба звернутися до свого викладача фізичного виховання.

Т. МІНГАЛІЄВА,
Я. ЛУЗАН,
Т. СОБКА.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА ОГолошує конкурс на заміщення вакантних посад:

(Закінчення. Початок на 3-ій стор.)

(наявність вищої фахової політологічної освіти, наукового ступеня доктора політичних наук, вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 5 років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри теоретичної фізики факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук, вчене звання доцента, стаж роботи на посаді доцента не менше п'яти років, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри менеджменту та туризму факультету міжнародної економіки – 1 штатна одиниця (0,25 ставки)

(наявність наукового ступеня кандидата економічних наук, вільне володіння державною мовою України), професора кафедри банківської справи економічного факультету – 1 штатна одиниця (повна ставка) (наявність наукового ступеня доктора наук за профілем кафедри, стаж науково-педагогічної роботи за профілем кафедри, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації);

асистента кафедри електронних обчислювальних машин факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність повної вищої освіти в галузі комп'ютерних технологій, наявність друкованих праць у фахових виданнях, досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації за відповідним профілем не менше 15 років, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 2 тижнів з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації); старшого викладача кафедри англійської філології факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства – 1 штатна одиниця (0,25 ставки)

(наявність освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю «Мова та література (англійська)», закінчили аспірантуру за спеціальністю 10.01.04 – література зарубіжних країн, мають досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 5

років, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри загальної та медичної психології факультету психології – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю «психологія», закінчена аспірантура за спеціальністю 19.00.01 – загальна психологія, історія психології, наявність наукових публікацій за фахом, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри романської філології (французька мова) факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства – 1 штатна одиниця (0,75 ставки)

(наявність вищої філологічної освіти за ОКР «Магістр» за фахом «Мова і література (французька)», наявність наукових публікацій, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри соціології факультету суспільних наук і міжнародних відносин – 2 штатні одиниці (по 0,5 ст.)

(наявність освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю «Соціологія», закінчення аспірантури за спеціальністю «Соціологія», публікації у фахових

виданнях України із соціологічних наук, вільне володіння державною мовою України),

асистента кафедри аерогідромеханіки та енергомасопереносу механіко-математичного факультету – 1 штатна одиниця (0,25 ставки)

(наявність освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за профілем кафедри чи мають завершене навчання в аспірантурі за спеціальністю, яка відповідає профілю кафедри, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації); завідувача кафедри фінансів економічного факультету – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність наукового ступеня доктора економічних наук зі спеціальності 08.00.08 – гроші, фінанси і кредит, вчене звання професора (доцента), стаж роботи у ВНЗ III-IV рівнів акредитації не менше 15 років, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри англійської філології факультету української й іноземної філології та мистецтвознавства – 1 штатна одиниця (0,25 ставки)

(наявність диплома магістра за спеціальністю «мова та література (англійська)» та здобули кваліфікацію філолога, викладача англійської мови та літератури, закінчили навчання в аспірантурі, мають досвід викладання дисциплін з іноземної мови (англійської), мають публікації та брали участь у конференціях, вільно володіють державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації).

На конкурс приймаються документи: заява, особовий листок з обліку кадрів, фото 3x4, автобіографія, копія документів про вищу освіту (з пред'явленням оригіналу документа), копія диплома кандидата (доктора) наук, якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), копія атестата старшого наукового співробітника, доцента (професора), якщо є вимогою (з пред'явленням оригіналу документа), список наукових робіт та винаходів (завіренних за останнім місцем роботи).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус №1, кім. 217, тел.: (056) 374-98-27.

Передплатуйте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ПОШТОВОГО ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» – щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара.

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара.

Адреса ДНУ ім. О. Гончара: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований аркуш. Друк офсетний. Ціна договірна.

Редакція приймає в газету матеріали, надруковані на комп'ютері 14 кеглем обсягом не більше сторінки-півтори А4, відредаговані, вичитані й підписані автором внаслідок.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За точність наведених у статті фактів відповідає автор. Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуються і не повертаються.

Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування і скорочення прийнятих для опублікування текстів.

Редакція газети не уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруках посилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зверстана в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кім. 204. Тел. 374-98-21.

Поштова скринька – біля редакції. Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 1370. Тираж 1400. ДП № 1631-366ПР від 7 грудня 2009 року. Газета віддрукована у друкарні ТОВ «Книга», м. Дніпропетровськ, вул. Автотранспортна, 23. Індекс 40448.